

РЕШЕНИЕ

№ 6430

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2056** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Д. С. Ч. против принудителна административна мярка „принудително блокиране на ППС чрез скоба“, приложена на 11.02.2023г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “принудително преместване на МПС-автомобил с рег. [рег.номер на МПС]“, приложена същия ден.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на наложените мярки поради допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят твърди, че действащото законодателство не предвижда налагането на ПАМ поради изтекло работно време, че дружеството с общинско участие, каквото се явява ЦГМ ЕАД, не представлява звено на общинската администрация и като такова неговите длъжностни лица не могат да се считат за длъжностни лица от службите за контрол по смисъла на чл.168, ал.1 от ЗДвП, на които на законно основание да бъде предоставено правомощието за налагане на ПАМ по смисъла на чл.171, т.5, б.“а“ и „б“ от ЗДвП; че нормата на чл.172, ал.1 от ЗДвП не предвижда налагането на принудителна административна мярка по чл.171, т.5, б.Г от ЗДвП с устен акт или с конклюдентни действия, а единствено определя специална компетентност, мотивиране и ред за обжалване на заповедите за

посочените изрично и изчерпателно ПАМ и след като липсва надлежен издаден акт, то репатрирането на автомобила е незаконно извършено. Твърди се и че автомобилът е принудително преместен, не защото е изтекло разрешеното време за паркиране, а защото е изтекло работното време на служителите от дружеството. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа изложените доводи като отново акцентира, че контролните органи от общината не могат да осъществяват контрол по пътищата, че не е извършено закононарушение при паркирането и ПАМ следва да бъдат отменени и му бъдат възстановени средствата за репатриране.

Ответниците по жалбата – И. И. П. и А. С. Г., служители към ЦГМ ЕАД, чрез процесуален представител, изразяват становище за неоснователност на жалбата. Процесуалният представител изцяло поддържа аргументите в отговора по жалбата относно компетентността на ответниците, значението на ЦГМ ЕАД като служба за контрол и дейността, регламентирана в тази връзка в актовете и заповедите на кмета на СО.

От фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен, в законоустановения срок, следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата.

Съгласно Заповед № СОА 18-РД- 95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „Център за градска мобилност“ ЕАД като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на ЦМГ с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор

“Принудително задържане” от отдел “Паркиране” на дирекция “Паркиране и мобилност” по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на ЦГМ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“. По изложените съображения и съобразявайки приложените по делото споразумения и длъжностни характеристики на ответниците И. И. П. и А. С. Г. съдът намира, че оспорваният акт – ПАМ е наложен от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия и при спазване на процедурните правила.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Между страните няма спор, че на 11.02.23г. притежаваният от жалбоподателя Ч. лек автомобил „Хюндай“ с ДК [рег.номер на МПС] е паркиран в района на хотел „Р.“, С., а именно на [улица] между [улица] и [улица]. Няма спор и че мястото, на което е бил паркиран попада в т.нар. „Зелена зона” на платено почасово паркиране. В случая жалбоподателят освен компетентността на органите, наложили ПАМ, оспорва принудителното преместване на автомобила, което според него е извършено не поради изтичане на разрешеното време за паркиране, а поради изтичане на работното време на служителите от ЦГМ ЕАД /жалбоподателят не твърди да е извършил паркирането след извършване на заплащане/.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Със Заповед No COA21-РД95-578/26.11.2021 на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”.

Със Заповед No CO18РД- 95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на ЦГМ ЕАД, се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.10 е предвидено, че след изтичане на работното време на съответната зона за почасово паркиране за деня, ППС може да бъде преместено принудително по реда на чл.118 от НОДТСО, като в тези случаи водачът или собственикът на ППС освен дължимите суми във връзка с принудителното задържане, заплаща и разходите за принудителното преместване, както и таксата за отговорно пазене на специализирания паркинг.

За конкретен случай е представено извлечение от електронната система на ЦГМ ЕАД за 11.02.2023г., от която е видно, че за процесния автомобил ДК [рег.номер на МПС] не е изпращан SMS за заплащане на почасово паркиране, както и че са осъществени 2 бр. проверки, съответно, на 17.23.41ч. и 17.25.08 ч. за извършено плащане по един от нормативно установените начини при паркиране в зона за почасово паркиране, като резултатът от проверките е „неплатил“ за „Зелена зона“. Представен е и Протокол за блокирани автомобили за район 13 на дата 11.02.2023г., в който е посочено, че процесният автомобил е паркиран на въпросната дата на [улица], [населено място], в обхвата на „Зелена зона“, като блокирането е извършено в 17.25ч. Протоколът има дата на съставяне и носи подписите на съставилите го лица. От него е виден номерът и марката на автомобила, датата и часът на поставяне на скобата. Представен е и Протокол на екипите за принудително преместени ППС от 11.02.2023г., с посочване на номера и марката на автомобила и часа на извършване на действието- 18.15ч.

Приобщените по делото гласни доказателствени средства, чрез разпитите на свидетелите Р. Р., В. И. и Г. Ц. са в контекста на събраните писмени доказателства и не въвеждат факти, налагащи застъпването на по-различни изводи от вече фактологично и правно обосноваваните.

В обобщение на доказателствата съдът намира, че оспорваните ПАМ са разпоредени при правилно приложение на материалния закон. Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно. Разпоредбата е императивна и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ с цел заплащане на цената за паркиране и на разходите по прилагане на техническото средство.

Предвид нормата на чл.170, ал.1 АПК в тежест на ответника, като издател на акта, е възложено да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Доколкото принудителните административни мерки от този вид се издават чрез действие, за доказване на законосъобразността им са допустими всички доказателствени средства, включително и снимков материал, какъвто е приложен по преписката. Затова съдът приема, че са осъществени всички материалноправни предпоставки по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за принудително блокиране на лекия автомобил марка Хюндай на 11.02.2023г. - паркиране на моторно превозно средство в зона, изрично обозначена с пътен знак за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане не е извършено към установения за валидността на плащането момент. С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната ПАМ „Принудително блокиране на ППС чрез скоба“ е материално законосъобразна и издаването ѝ съответства на целта на закона да се възстановят вредните последици от административното нарушение – използването на общинската собственост без да е заплатена дължимата за това такса. Подадената срещу нея жалба е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Като неоснователна следва да се приеме и жалбата в частта относно наложената ПАМ „принудително преместване“.

Във връзка с оспорване законосъобразността на първата от приложените спрямо автомобила ПАМ - поставяне на скоба, съдът констатира, че е била спазена процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДГОСО и т.2-9 от Заповед No COA18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случаи се установи, че е налице такова поведение на водача, респ. възникнали са и предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта. Същата е спазена и жалбата в тази част следва да се приеме за неоснователна.

При този изход на спора, съдът следва да се занимае с претенцията на ответниците за заплащане на разноски. Искането за жалбоподателят да понесе направените и претендирани от насрещната страна разноски в размер на 1000 лв. за адвокатско възнаграждение, които са в минималния предвиден в Наредбата за минималните размери на адв. възнаграждения по чл.8, т.3 размер и съгласно представения списък по чл.80 ГПК. Жалбоподателят е депозирал възражение за прекомерност на направените от ответната страна разноски.

Налице доказателства за направени разноски от страна на ответниците, платени от органа, в който са служители. Искането за намаляване на този размер е неоснователно. Към момента на определяне и заплащане на възнаграждението, то е било в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, върху който е начислен ДДС. Съдът съобрази данните за сложността на делото, обема на изготвените отговори по жалбата, участието в съдебно заседание на адвоката, процесуалната му активност във връзка с ангажирана и представяне по делото на необходимите доказателства.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. Ч. против принудителна административна мярка „Принудително блокиране на ППС С. чрез скоба“, приложена на 11.02.2023г. от екип служители към ЦГМ ЕАД С. и ПАМ “Принудително преместване на МПС”- на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от с.д. ОСЪЖДА Д. С. Ч. да заплати на ЦЕНТЪР ЗА ГРАДСКА МОБИЛНОСТ ЕАД направените по делото разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението е окончателно.